

RESSENYA

Jornada sobre la reforma de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya. Conclusions

Joan Barata i Mir

Resum

Nota de la Jornada sobre la reforma de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, organitzada per la Fundació Congrés de Cultura Catalana amb la col·laboració dels Estudis de Dret i Ciència Política de la UOC el 20 de novembre de 2004 a Barcelona.

Paraules clau

dret constitucional, dret autonòmic, reforma de l'Estatut d'Autonomia

Segurament, la primera sensació que ens ha de suscitar l'aproximació al debat actual sobre la reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya és la de normalitat.

No es tracta només que l'Estatut vigent de 1979 reculli un conjunt de preceptes que precisament preveuen la possibilitat i el procés de la seva pròpia reforma, sinó que l'evolució històrica de la societat catalana, la transformació i canvi en les seves necessitats, la instauració i consolidació de sòlides institucions d'autogovern, i també la voluntat àmpliament majoritària dels mateixos ciutadans catalans expressada a través dels seus representants han fet absolutament pertinent i democràticament necessària la posada en marxa d'un procés de reconsideració d'un dels nostres instruments jurídics ordenadors bàsics.

Abstract

Comment about Workshop on the New Statute of Autonomy of Catalonia, organised by the *Fundació Congrés de Cultura Catalana* with the collaboration of the Law and Political Science Studies of the UOC, the 20th November 2004 in Barcelona.

Keywords

constitutional law, autonomous law, reform of Catalonia's Statute of Autonomy

D'altra banda, cal tenir present que el procés de reforma es construeix sobre la base de la voluntat política d'anar, com a mínim, a la recerca d'una solució consensuada molt àmpliament pel gruix majoritari de les forces polítiques catalanes.

Dit això, no és fàcil sintetitzar quins són els elements o matèries més importants que centren –també en el marc de la nostra Jornada– el debat jurídic entorn dels continguts del nou Estatut.

La primera qüestió que ens sembla destacable fa referència a les competències. Amb tota probabilitat, el problema principal que planteja aquest quart de segle llarg de vigència de l'Estatut no és només la falta de títols competencials, o la formulació deficient d'alguns, sinó la manera com han estat interpretats i utilitzats determinats conceptes jurídics

instrumentals clau en la delimitació i definició específica de l'abast de la part estatal corresponent.

En segon lloc podem parlar, en termes amplis, de la qüestió institucional. Després de més de vint-i-cinc anys de vigència de l'Estatut, a Catalunya s'ha establert una estructura institucional i un model d'organització territorial completament inexistents l'any 1979. En aquest sentit, l'emergència progressiva de la figura del conseller en cap, en un marc jurídic en què la delegació presidencial de funcions típicament polítiques està resultant especialment conflictiva, pot ser un bon exemple. També ho és, dins d'un ordre completament diferent de consideracions, la manera com s'ha produït, dins de Catalunya, el procés de descentralització del poder polític en els ens locals, els quals tenen constitucionalment garantida, al costat de les comuni-

tats autònoms, l'autonomia en la gestió dels interessos que són propis.

Per acabar, potser val la pena fer referència especialment a alguns dels temes que resten oberts, a l'espera que el nou Estatut s'hi pronunciï d'alguna manera.

Per esmentar només alguns exemples, podem parlar, en primer lloc, de les relacions amb les altres comunitats autònoms. Una altra qüestió important i igualment oberta és la relativa a la garantia de la participació autònoma amb un cert grau d'immediatesa en òrgans centrals dins l'esquema institucional de l'Estat, les atribucions dels quals influeixen de manera important en el desenvolupament del sistema autòmic. Finalment, no es pot deixar de destacar la problemàtica vinculada a la participació autònoma en organismes internacionals, i de manera particular, en les institucions de la Unió Europea.

Citació recomanada

BARATA, Joan (2005). «Jornada sobre la reforma de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya. Conclusions». *IDP. Revista d'Internet, Dret i Política* [ressenya en línia]. Núm. 1. UOC. [Data de consulta: dd/mm/aa].
<http://www.uoc.edu/idp/1/dt/cat/barata.pdf>
ISSN 1699-8154

Dr. Joan Barata i Mir

Doctor en Dret i professor lector de Dret Administratiu a la Universitat de Barcelona, i també consultor a la UOC. Durant el curs 2003-2004 ha estat *visiting scholar* a la Benjamin Cardozo School of Law a Nova York.